

Aanvullingen Over Effect 12

In de vorige editie van dit magazine is een passage uit het gesprek met ASML-topman Eric Meurice niet juist afgedrukt. Hierbij de correcte versie.

Enkele maanden geleden zijn grote klanten van ASML – Intel, Samsung en TSMC – aandeelhouder van ASML geworden om een nieuwe generatie chipmachines versneld te kunnen opleveren. Maakt dat ASML niet te afhankelijk van die klanten?

Meurice: “Nee, helemaal niet. Voor ons stond boven alles dat we onze onafhankelijkheid moesten behouden. Met Samsung, Intel en TSMC

hebben we drie leidende spelers uit de wereldchipmarkt aan ons gebonden. Zij brengen nu miljarden euro's in zodat wij sneller de nieuwste generatie chipmachines voor hen kunnen produceren.

Maar niet alleen voor hen. Ook andere klanten die financieel niet hebben bijgedragen aan de ontwikkelingskosten kunnen van de nieuwste technologie profiteren. Alleen zullen zij wat langer wachten dan onze drie partners.”

Lees het volledige interview terug via veb.net/meurice

In het artikel “De valse start van Core Lab” komt de financieel topman van Core Lab aan het woord. Het gaat hier om Richard Bergmark en niet Richard Bergman.

Vier procent Pijnstiller

Een roerig jaar dat eindigde in een flinke plus. Dat was 2012 voor beleggers. Hoofdgraadmeter AEX steeg met 10 procent richting de 340 punten en ook in langlopende Nederlandse obligaties viel nog wat te verdienen, dankzij de dalende rente waardoor de koersen juist opliepen. Tot zover het goede nieuws, want de winsten uit 2012 kunnen niet verhullen dat beleggers op langere termijn hebben ingeleverd. Een paar slechte beursjaren en de inflatie drukken de gemiddelde opbrengst fors omlaag.

INTEREN

Wij berekenden wat een belegger overhoudt die twaalf jaar geleden drie ton belegde in verschillende bekende Nederlandse beleggingsfondsen. Beleggers met een offensief profiel blijken de grootste verliezers; ruim 80 duizend euro

verdampte. Defensieve beleggers presteerden beter, maar leverden toch nog ongeveer 35 duizend euro in. Het verlies van een belegger die destijds ongeveer fifty-fifty in aandelen en obligaties investeerde, zat hier tussenin.

Voor de fiscus maakt deze magere beursprestaties geen verschil, hij gebruikt voor berekening van de vermogensrendementsheffing een fictief rendement van vier procent.

ANDERS

Ook de komende jaren is er geen garantie voor vier procent rendement. Wie nu een Nederlandse tienjarige staatsobligatie aan-

**OOK DE KOMENDE
JAREN IS ER GEEN
GARANTIE VOOR
VIER PROCENT
RENDEMENT**

schaft, boekt daarop een effectief jaarlijks rendement van slechts 1½ procent. Genoeg redenen om ervoor te pleiten dat de fiscus de

lat lager legt. Of, zoals econoom John Maynard Keynes ooit stelde: “When the facts change, I change my mind. What do you do sir?”

